

L'ISTITUTO ITALIANO DI CULTURA

Storia di un edificio – PARTE SECONDA

AZ OLASZ KULTÚRINTÉZET

Egy épület története – második rész

L'edificio terminato ed ormai completamente arredato, fu occupato dal parlamento il 14 aprile 1866, ma dopo un paio di giorni una parte dei deputati cominciò a lamentarsi dell'acustica del salone principale. Fu così indetta una commissione composta da Miklós Ybl e Antal Szkalnitszky per migliorare l'acustica. Questi consigliarono la chiusura della nicchia di legno dietro la pedana presidenziale, che fu eseguita in pochi giorni con un muro di legno ricoperto di tela, ma con risultati limitati.

Parecchi deputati proposero di sistemare le panche a semicerchio, modifica di cui fu poi incaricato nel giugno 1867 Miklós Ybl, che chiuse il lato orientale (destra) del salone con una struttura semicircolare di legno e mattoni alta due piani. L'asse del salone ormai a forma di cavallo, era così spostato di 90 gradi rispetto a quello originario, e la pedana presidenziale fu spostata al centro del muro occidentale. Sopra le panche del pianterreno fu costruita una galleria a forma di ferro di cavallo con ringhiera. Il soffitto fu abbassato fino all'altezza dei capitelli delle colonne del lato occidentale, coprendo così gli archi del portico Ovest. Poiché il muro semicircolare copriva le finestre del lato orientale, l'illuminazione naturale del salone fu risolta aprendo lucernari nel soffitto.

Con tali modifiche il salone principale fu privato della concezione unitaria e di molti bei particolari, perdendo così gran parte della monumentalità.

È interessante a questo proposito un passo dell'autobiografia del barone Frigyes Podmanitzky, che prese parte agli avvenimenti come deputato.

"Ritengo malriuscito il nostro attuale palazzo del parlamento perché sono ancora adesso persuaso che con un po' di pazienza e abitudine il nuovo edificio di Sándor utca, da noi condannato con un tribunale improvvisato, si sarebbe dimostrato completamente soddisfacente nella sua forma originaria. È impossibile voler giudicare l'acustica in un locale talmente nuovo da non essere neanche completamente asciutto."

A már teljesen befejezett és berendezett épületet a magyar parlament 1866. április 14-én foglalta el. Mindössze pár nappal később már néhány képviselő reklamálni kezdett a nagyterem akusztikája miatt. Létre is hoztak egy bizottságot, melynek feladata az volt, hogy javítson az Ybl Miklós által tervezett épület akusztikai követelményein. Azt javasolták, hogy az elnöki pódium mögött elhelyezkedő, hátsó faljukét zárják le. Ez meg is történt néhány nap leforgása alatt egy fából készült és szövetel beborított fal alkalmazásával, de még ez sem volt elég, az akusztika így sem lett kifogástalan.

Sok képviselő azt javasolta, hogy a padsorokat félkör alakban helyezték el. Ezzel a módosítással, 1867. júniusában ugyancsak Ybl Miklós bízta meg, aki egy félköríves faszerkezettel és két emeletnyi magas téglafallal lezárta a nagyterem keleti szárnyát (a jobb oldalon). Így a patkó alakú nagyterem tengelye 90 fokban elfordult az eredetihez képest, az elnöki pódium pedig a nyugati fal középpontjába került. A földszinti padsorok fölé építettek egy ugyancsak patkó alakú galériát korláttal övezve. A plafont lehozták egészen a nyugati oldalon lévő oszlopok magasságáig eltakarva így a nyugati bejárat boltoit. Minthogy a félkör alakú fal eltakarta a keleti oldali ablakait, a terem természetes világítását úgy biztosították, hogy a mennyezeten nyitottak teőablakokat.

Ezen átalakítások következményeképpen a nagytermet megfosztották az eredeti, egységes stílusától, számos gyönyörű részletétől, vagyis a helyiség elvesztette eredeti monumentalitásának jelentős részét.

Érdekes elolvadni ezzel kapcsolatban Podmaniczky Frigyes báró önéletrajzának egyik passzusát, aki résztvevője volt az akkori eseményeknek lévén maga is képviselő. "Elrontottak tartom jelenlegi formájában a parlamenti épületet, mert ma is meg vagyok győződve arról, hogy egy kis türelemmel és megköszönéssel az a Sándor utca épület, amelyet mi egy rögtönzött bíróság mádjára elítélünk, eredeti formájában is teljes mértékben megfelelt volna céljának. Lehetetlen az akusztikát megítélni egy annyira új épü-